

Sygn. akt V CO 99/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi M. J.
o wznowienie postępowania zakończonego orzeczeniem Sądu Najwyższego
z dnia 27 stycznia 2021 r., sygn. akt V CNP 20/20
w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w T.
o nakazanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2021 r.,

odrzuca skargę o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Powód M. J. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2021 r., z dnia odrzucającym skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 marca 2020 r., sygn. akt I ACa [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego odrzucającym skargę o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna. Przepis art. 399 k.p.c. stanowi bowiem, że w wypadkach przewidzianych w dziale VI części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Instytucja wznowienia postępowania dotyczy więc co do zasady

jedynie prawomocnych wyroków, natomiast postanowień tylko wówczas, gdy podstawę skargi stanowi 401¹ k.p.c., zgodnie z którym można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie, z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą. Postanowienie, którego dotyczy skarga, chociaż zamyka drogę do kontroli prawomocnego orzeczenia przez Sąd Najwyższy, nie jest wyrokiem ani postanowieniem co do istoty sprawy, zatem nawet powołanie się na nieważność postępowania na etapie przedsądu z uwagi na nieprawidłowy skład Sądu nie pozwala na odstępstwo od reguły wyrażonej w przytoczonych wyżej przepisach. Pogląd ten jest ugruntowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia z dnia 19 października 2007 r., I CO 8/07, z dnia 5 grudnia 2012 r., I CO 49/12, z dnia 19 grudnia 2017 r., I UO 2/17, z dnia 16 maja 2019 r., III CO 29/19, z dnia 20 czerwca 2020 r., II CO 114/20).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 410 § 2 k.p.c.

jw